

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL DOBROGEAN“

125. ВАРНА.
Гродската библиот.

Органъ на Българското малцинство отъ Румъния

ОДИ АБОНАМЕНТЪ

За една година 300 лей
За 6 месеца 160 „Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Има защо да се срамятъ...

Луксозния листъ отъ Силистра „Цара луй Мирча“ (излизащъ на хубава велинова хартия) ужъ вземайки поводъ отъ писанието на свой събратъ отъ Констанца по поводъ на една статия отъ нашия вестникъ търси да ни уязви въ първата си страница съ смѣшни (за дане кажемъ глупави) каламбури и шеговити сериозности. Псувнитъ и истерията на ренегатитъ не ни засягатъ.

Г-нъ Ионъ Нейку, отъ констанцкия ежедневникъ „Добруджа жуна“ пакъ на уводно мѣсто се оправдава, че той не е той, т. е. че писаното отъ насъ за народността му произходъ не е било вѣрно, понеже... всичката му кръвь не е била само славянска. И после, по-раншитъ му писания не сж това що сж, т. е. въ брошурата си „Инфилтриране на румънитъ въ Стара Добруджа и коло-

низирането на румъно-македонцитъ (цинцаритъ) въ Нова Добруджа“ не искалъ да каже това, което е казалъ, понеже това му творение е било провѣрено отъ букурешкитъ професори по география и издадено отъ Кралската фондация. Колкото за дързостта му по отношение нашитъ сънародници отъ Силистра, той орамейки се отъ епитета („пезевенци“), съ който ги бѣше нарекалъ въ предишна своя статия, смѣта, че не сж интелектуели, понеже единъ отъ тѣхъ играелъ карти...

Ние не жалимъ, че г. Ионъ Нейку се отказва отъ българския си произходъ. Съвсемъ не жалимъ...

Обаче, ние жалимъ, че честнитъ, малко честнитъ хора отъ нашия край позволяватъ една кауза, която имъ е скъпа, да бжде защищавана отъ хора, които отричатъ и своето у себе си, и своитъ писания, и своитъ дѣла.

Наистина, има защо да се срамятъ...

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

Камарата и сената за фискалнитъ аномали

Завчера, както въ заседанието на Камарата, така и въ Сената, народнитъ представители и сенатори сж направили редица съобщения относно фискалнитъ глоби, съ каквито напоследъкъ сж наводнени данъкоплатцитъ. Особено погрѣшно се тълкувало отъ данъчнитъ власти сбгербването съ авиационнитъ марки, за които сж съставени извънредно много глоби.

Съобщенията направени въ Камарата и въ Сената, обстойно се коментиратъ отъ столичния печатъ, който подчертава, че данъчнитъ власти действително вършатъ голѣми грѣшки и злоупотрѣбления, отъ които силно страдатъ данъкоплатцитъ.

Около колонизирането

Въ заседанието на Камарата отъ 19 т. м. народниятъ представителъ т. Раду Ласку направилъ едно съобщение, въ което изтъкналъ крайно тежкото положение, въ което се намира македонския елементъ, искайки колонизирането му въ Румъния.

За целта сж посочени земигъ останали и които ще останатъ следъ изселването на турцитъ отъ Добруджа.

Напоследъкъ, обаче, въпросътъ съ изселването на турцитъ взе другъ обратъ: мнозина се отказаха и се отказватъ да напуснатъ роднитъ си селища.

Около единъ мемсаръ

Следъ гласуването презъ м. декември 1934 г. на измѣнения чл. 18 отъ закона за Нова Добруджа, съ който се забраняваше на българитъ да закупватъ земи въ тази областъ, бѣха издадени отъ Министерството на Правосъдието и на Земедѣлието редица наредби за прилагането на това законодателно нововъведение.

Тия разпорѣждания целѣха отнемане всѣка възможностъ на българитъ, румънски поданици, да се сдобиятъ съ малко земица. Дори и земигъ, купени отъ публичнитъ продажби, биваха отнемани отъ държавата.

Страшната перспектива, че не ще могатъ да разширятъ поземлената си собственостъ и не ще могатъ да иматъ никаква възможностъ за каквото и да било стопанско напредѣкъ, влечени душигъ на земедѣлитъ и отъ две години е най-голѣмата тѣхна трагедия.

Научаваме, че напоследъкъ група земедѣлци отъ нѣколко села въ Калиакренски окръгъ сж съставили по свой личенъ починъ подробенъ мемоаръ, въ който излагатъ своята напълно оправдана мжка. Мемоара ще бжде поднесенъ на г. г. м-ръ председателя, м-ра на земедѣлието, на бюрото на законодателнитъ тѣла. Инициаторитъ възнамѣряватъ дори да отидатъ и по-горе.

90-та сесия на ОН

Завчера се откри 90-та сесия на съвета на Обществото на народитъ въ Женева. Тази сесия, може би, ще бжде една отъ най-важнитъ и най-решителнитъ, отъ чийто резултатъ до голѣма степенъ ще зависи равновесието на международното положение. Особено значение се отдава на предварителнитъ срѣщи между представителитъ на Англия, Франция, Русия и на Малкото съглашение.

Войната въ Абисиния още продължава?

Отъ Римъ съобщаватъ, че лично вице-кралътъ на Абисиния, генералъ Грациани е поелъ ръководството на кампанията противъ разбунтувалитъ се абисински войски отъ племената предвождени отъ расъ Деста Данту. Станали кръвопролитни сражения.

Малко безгрижие!

Навредъ, по цѣлия континентъ, вилнеятъ страшни бури, мръзъ и студъ. Изглежда да е топличко само въ Женева и малко по-хладничко въ Испания, около Мадридъ. Иначе, буритъ и снѣгътъ пречатъ на движението само у насъ,

където е всичко замедено — дори и живота.

Но споредъ последнитъ съобщения и въ нѣкои дипломатически срѣди въ Женева е падналъ голѣмъ ледъ... Нѣщо замръзва, прѣци, троши се, ама де да видимъ, де...

Дейността на Дамската секция при Българското общество отъ Силистра

Както всѣка година Дамската секция при Б. К. О. раздаде облекло и обувки на учащитъ се при нашитъ училища.

Въ основното училище сж раздадени дрехи и обувки на 47 деца, въ Девическата гимназия на 16 ученички и въ мъжката — на 8 ученика, или всичко сж облечени 71 ученика.

Общо взето Дамската секция при Б. К. О. е изразходвала презъ 1936 год. 40.000 лей за подпомагане на бедни ученици и ученички, съ дрехи, обувки учебници, училищни помагала и парични помощи при случай на болестъ.

На 24 декември, срещу Коледа организира коледно дръвче въ салона „Ориентъ“ за учащитъ се при българскитъ училища въ Силистра. Ученицитъ изпълниха една подбрана програма отъ декламации, разни български и румънски стихотворения, придружени съ хорови пѣсни, изпълнени сжщо отъ детския смѣсенъ хоръ при основното училище подъ ръководството на г. Язаджиевъ. На края г-жа д-ръ Милна Чакърова, пред-

седателката на Дамската секция произнесе кратка речъ, въ която благодари на гражданството за щедростта му въ направенитъ дарения и въобще за отзивчивостта му къмъ всѣка благотворителна инициатива. На учащитъ се деца се раздадохъ разни подарѣци. Салона бѣ препълненъ отъ родителитъ на децата, дошли да сподѣлятъ наедно съ тѣхъ радоститъ за донесенитъ подарѣци съ коша на дѣдо Коледа. Присѣствуваха г-нъ Ив. Ангеловъ, председателя на Б. К. О., Драганъ Бобчевъ, членъ въ настоятелството, цѣлото учителско тѣло и много граждани.

На втория денъ на Коледа 26 XII вечерта Д. С. наедно съ Библиотечната секция при Обществото, организираха литературно-музикална вечеръ. Въ последно време цѣлокупното гражданство се стече масово и посети тия манифестации, удрайки заслужената плесница на разнитъ авантюрири и търговци на интереситъ на българщината въ този край.

Д.

На Крайния изтокъ все е неспокойно

До като отъ една страна — споредъ съобщенията отъ достоверенъ източникъ — инцидентитъ между Япония и Русия се зачестяватъ, отъ друга — въ Китай е избухнала отново гражданската война. Тукъ преплетенитъ интереси на Япония и Русия плащатъ китайцитъ съ кръвопролитни битки помежду си.

Независимостта на Александрета

Единъ отъ важнитъ въпроси, които следва да се разискватъ въ настоящата сесия на ОН и който, по всичко изглежда, че ще продължи много, е тоя за независимостта на областта Александрета, въпросъ много сериозно подигнатъ отъ Турция.

Александрета е единственото пристанище на Сирия. За това въпросътъ е много делкатенъ и интересенъ за политикитъ сили.

РАДИ РАДЕВЪ — адвокатъ

Упътване на данъкоплатците за настоящата финансова година 1937—38

По случай настоящата финансова година, данъкоплатците сж длъжни да подадат декларация и въ случай на неизпълнение подлежат на чувствителни глоби, които ще плащатъ. За избѣгване на подобно нарушение е необходимо да се иматъ предъ видъ следнитѣ упътвания:

За данъкоплатците на нови постройки

Собствениците сж длъжни да подадат декларация въ срокъ отъ единъ месецъ въ Финансовото управление по облаганията [констатаре]; срокътъ единъ месецъ се счита отъ деня, когато новата постройка е свършена и готова за живѣне. Ако имотътъ подлежи на намаленията предвидени въ закона за прѣжитѣ данъци, собственикътъ е длъженъ да подаде декларация за намаление, което само тогава става по исканieto на данъкоплатеца, а не по длъжностъ, защото това не е отъ общественъ интересъ. Въ случай на неподаване декларация за нови постройки, данъкоплатеца се глобява съ една четвъртъ отъ надлежния данъкъ.

За старитѣ постройки

Тѣ сж оценени и обложени презъ 1933 гед. — генералното облагане. За тѣхъ собствениците сж длъжни да подаватъ декларация въ следнитѣ случаи:

1. Когато имотътъ не е билъ даденъ подъ наемъ и наново се даде, или пъкъ е билъ даденъ подъ наемъ и поради опразнене е исканъ намаление по чл. 13

отъ закона за данъците. Тази декларация трѣбва да се даде задължително въ срокъ единъ месецъ отъ датата на даването подъ наемъ зданието, а въ случай на неподаване, данъкоплатеца се облага отъ властта и глобява равно на една четвъртъ отъ обложения годишенъ данъкъ; сжщото важи и при увеличаването на наема. Ето защо и въ тоя случай трѣбва да се подаде декларация.

2. Когато постройката е дадена подъ наемъ, собственикътъ е длъженъ да подаде декларация, въ която да посочи: името на наемателя, занаята му, кирията която плаща и номера на контракта завѣренъ отъ Финансовото управление. Тази декларация се дава всѣка година до края на м. януарий: Въ случай на неподаване, собственикътъ се глобява съ глоба равна на недекларирания доходъ. Сжщото трѣбва да направятъ и държателитѣ на здания, които даватъ подъ наемъ мобилирани или немобилирани стаи и апартаменти.

Е въ интереса на данъкоплатците да подадат декларация въ следнитѣ клучаи

1. Когато наемътъ спадне чрезъ отдаване на ново постройката, или остане празна, декларацията се дава въ срокъ единъ месецъ отъ пренаемането съ спаднатиятъ наемъ или е останала празна постройката, за да може да се получи намаление отъ 1 число на следния месецъ.

2. Когато върху постройката има тежести, имотека: За да се постигне намаление на данъка и за платенитѣ лихви, данъкоплатеца трѣбва да подаде декларация най-късно до 15 май т.г. Следъ тая дата подобна декларация е късна и изгубва правото на намаление данъка.

Упътване за търговците, индустриалците и свободно-професионалистите

Тѣзи данъкоплатци, като се изключатъ ония, които сж обложени за срокъ отъ 3 години, сж длъжни да подадат декларация годишно до края на месецъ януарий т. г. за предприятието, което извършватъ за голѣмитѣ предприятия и индустрии, срокътъ може да се продължи до края на м. февруарий, а за акционернитѣ д-ства до удобрение на баланса, но въ никой случай по-късно отъ края на месецъ априлъ. Въ случай на неподаване на декларация, се глобява данъкоплатеца съ глоба равна на една четвъртъ отъ обложения данъкъ, който се опредѣля отъ ф. властъ.

Когато единъ данъкоплатецъ започне презъ година-та известна професия или занаятъ, е длъженъ въ срокъ 10 дни отъ започването да подаде нуждната декларация. Въ случай на закъснение или никакъ на неподаване декларация се глобява съ една четвъртъ отъ данъка установенъ по длъжностъ отъ финансовитѣ власти.

ПИСМО ОТЪ КОНСТАНЦА

— Въ събота вечеръ, 23 януарий, въ салона „Изворъ“, църковно-свѣтскитѣ хоръ на Българското Общество ще изнесе първиятъ голѣмъ концертъ съ благотворителна целъ. Дирижира г. К. Калинкоу.

— Наскоро ще почнатъ недѣлнитѣ културно-просвѣтни утра, които ще се уреждатъ въ салона на Българското Общество. Подновяването на тази хубава инициатива ще допринесе много и за така оскудения нашъ културенъ животъ.

— За успѣшното изнесане на коледната забава при Българското училище, покрай г. г. Н. Ременковъ

и К. Калинкоу, сж ценно съдействие и снѣнитѣ членове на учителското тѣло: г-ца В. Данъ, учителката по румѣнски зикъ, която подготви детския балетъ съ Рождество Христъ во, г-ца Зокова — декламацията г-ца Н. Михайловска — хубавата пиеска - диалогъ „Болната кукла“.

— Въ началото на идущия месецъ ще се представи комедията „Тигърътъ отъ Дамянъ Калфовъ“.

Д. Н. М.

Чети в-къ

Добруджански гласъ

Упътване за длъжниците и кредиторитѣ

Данъкътъ върху лихвитѣ на ипотечнитѣ, обикновени-тѣ-киреграфорни и други вземания се плащатъ отъ длъжниците за смѣтка на кредиторитѣ. Срокътъ е три дни отъ денятъ когато плащането настѣпи и се плащатъ задълженията. Ако въ книгата или актоветѣ не е указано каква е лихвата, се плаща законно данъкъ, съѣтай 5 на сто лихва годишно. Въ противенъ случай длъжникътъ солидарно съ кредитора подлежатъ на глоба равно на три-кратно отъ съответствующия данъкъ.

Данъкъ върху заплатата

Търговците, индустриалците, професиониститѣ сж длъжни да иматъ единъ

регистъръ за заплатитѣ, които плащатъ тѣй както заплатитѣ въ пари, така въ натура: храна, жилище, облекло и пр. Тоя регистъръ трѣбва да бѣде визиранъ отъ финансовата администрация. Данъкътъ се плаща отъ фирмитѣ въ началото на месеца предшествующия месецъ. Въ противенъ случай фирмата се глобява тройно съответствия данъкъ.

Общи упътвания

Протоколитѣ по облаганята подлежатъ на апелъ въ срокъ 20 (двадесет) дни отъ съобщението и се подаватъ направо въ финансовата администрация; а протоколитѣ по нарушенията — ко-травеицията сжщо подлежатъ на апелъ въ срокъ 20 дни отъ съобщението, но се подаватъ въ Трибунала.

ОБЛОГЪ

Бай Коста отъ малкъ бѣше страстенъ ловецъ. Като ловецъ го обикна и буля Костовица, сегашната му хрисима съпруга.

Тогава, преди много години, когато животътъ въ равна Добруджа бѣше нищо като въ приказка — всичко бѣ хубаво, беднотията познаваха само беднитѣ и пълнитѣ хамбари прѣпѣха отъ тежестта на златното жито, Коста, гиздавитѣ ловецъ Коста, бѣ нищо не се занимаваше. Бащинитѣ му ниви и овце задоволяваха нуждитѣ на семейството. По цѣли дни, нарамилъ пушката си, той обикаляше горитѣ и нивитѣ. Тогава го хареса буля Костовица — съ стегнати царвули, съ пушка на рамо, съ кожена чанта презъ кръста.

Единъ день — една тиха и приятна привечеръ — на селския площадъ бѣха се събрали селянитѣ. Тукъ бѣха кмета, свещеникътъ, даскала, сждебниятъ приставъ и двама адвокати — разрешаваха единъ голѣмъ селски споръ. Тѣмъ тогава Коста се връщаше отъ ловъ, сияющъ отъ доволство. Отъ страни на чантата му висѣха три зайци. До самия площадъ, където бѣха се събрали любопитнитѣ селски жени и деца, присрещна го изгората му, Милкана, напетата и хубава щерка на Станко машиниста и съ една дяволска усмивка му подметна:

— Коста, ти гонишъ дивото, ама видишъ ли кои дѣлятъ питомното? — и посочи къмъ спорящитѣ селяни.

Коста, който малко се ин-

тересуваше отъ селскитѣ работи, стрелна я съ очи, па като потула убититѣ зайци попушна ѝ на ухото:

— Слушай, Милкано, кога ли и тебе ще окача ей тука? — и постави ръка на сърдцето си.

— Кога! Когато искашъ...
— Значи, още сега?
— Воля твоя.
— Тогава да грѣмна?
— Грѣмни.

И Коста безъ да се подвоуми, дигна пушката и грѣмна три пжти наредъ. Спорящитѣ селяни, които бѣха дигнали глъчъ до Бога, изведнажъ замлъкнаха и стреснати отъ неочакванитѣ грѣмжеи се обърнаха къмъ Коста. Приставътъ се бѣше скрилъ задъ кмета. Единиятъ отъ адвокатитѣ хукна да бѣга, а даскалътъ и попа — онѣмѣха на мѣсто. Съчмитѣ, които префучаха надъ главитѣ имъ, смразиха за моментъ всички.

— А бе, ти лудъ ли си? — превикна се кмета, следъ като се пооконпоти.

— Какъ ще съмъ лудъ бе, кмете — отвърна съ смѣхъ Коста — не видите ли, свадба започвамъ и всички ви ка-ня...

Така, голѣмиятъ селски споръ се приключи на гошавката на Костовия годежъ. Коста се задоми за Милкана и заживѣха безгриженъ и честитъ животъ, до като огромното колело на сждбата се завъртѣ, настѣпи-ха тежки години и тѣ обеднѣха като всички други селяни. Отъ многото имотъ на бай Коста останаха малко нивици, които той самъ работѣше съ голѣмъ трудъ. Имаше си и нѣколко овце, но тѣ бѣха само за залъгалка предъ селскитѣ власти: покрай тѣхъ бай Коста ходѣше скришно на ловъ. Впрочемъ, ловътъ не бѣше забраненъ, но бѣше придруженъ съ много разноски,

които не бѣха по силитѣ на обеднелия бай Коста.

Единъ день дойдоха въ село много ловци. Бѣха нѣкакви голѣмци и богаташи отъ столицата. Тѣ поканиха бай Коста, като старъ и опитенъ ловецъ да ги придружи. Тога — шо за проклетъ день — частъ бѣше — кой знае ко-отъ гоститѣ-ловци, застрѣ-емѣсто вълкъ, пѣстрото ма-ренце на попа. Падна голѣмъ смѣхъ, попа получи предого-но паритѣ за добичето си, но зли уста пуснаха, че бай Коста билъ убилъ магаренце на попа. А за единъ старъ съ име ловецъ, какъвто бѣ бай Коста, това представлява-ше незаличимо черно петно на кървение на ловджийската му честь — смъртъ. И бай Коста, убитъ и сломенъ, зарече да ходи на ловъ. За рече се нѣкакъ тържествено предъ насѣбралитѣ се селяни въ кафенето и самъ си прои-

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Около образуването на съюз на българитъ вънъ отъ България

На това място, въ настоящия вестникъ преди време се писа статия, въ която между другото се споменава, че българскитъ малцинства сж повече отъ два милиона и при все многобройността си тѣ нѣматъ достатъчно права и най-малкото не се ползватъ отъ буквитъ на законитъ на странитъ, които живѣятъ и отъ установленията на мирнитъ договори, които гарантиратъ етническитъ права. Отъ това се правеше заключение, че ова малоправие се дължи на частъ на не тѣй здравата организираностъ на българитъ въ чужбина. По-нататкъ се вземаше за при-мѣръ организираността на другитъ малцинства, чехи се за показъ ползватъ, чехски и други съюзи на тия народи вънъ отъ граница и изказвахме мнение, ако не друго — то съюзъ на всички българи вънъ отъ границитъ на България, то поне за тия българи малцинства въ Балканския полуостровъ да се направи нѣщо и най-малкото тия по-слабнитъ да влѣзатъ въ връзки и заживѣватъ единъ по-близкъ и братски животъ.

се присждата:
— Амо го видятъ на ловъ, че се изправи срѣдъ селския площадъ и ще реве три пѣти то магаре!
Ала не се мина много. Еднѣ хубава ранна утринѣ бай Коста излѣзе на двора. Прогладнитъ вѣтрецъ носѣше аромата на полскитъ цвѣта и реви. Времето, като никога, бѣше за ловъ. Па по едно време сякашъ го лѣхна мислизмѣта на барутъ. Нѣщо заклокочи въ гърдитъ му, разбудили въображението му и споминитъ го отнесоха по синувитъ и горскитъ пѣтечки. На прѣсти той се вмѣкна въ кжѣти, измѣкна скритата си пушка, прескочи плета и пое направо презъ нивитъ къмъ гората. Но току що бѣ загалѣлъ дълбокѣта трева, ето че нава негови селѣани го по-дравиа зацъ шумака:
— На добъръ часъ, бай Коста!
Бай Коста онѣмѣ. Прехапа стѣни, наведе глава и нѣкакъ

Тая статия е била предадена въ официалния органъ на България, излизащъ на френски езикъ отъ София, „Ла Паролъ Българъ“ и отъ тамъ вече ни подема. Ирмѣнскитъ печатъ. Прѣвъ взе по тоя въпросъ думата в. „Добруджа жуна“ отъ Констанца, който върти сучи и се чуди отъ кжде на кжде българитъ нѣматъ права, като имали 2 и половина училища! Какъ не били българитъ организирани, като имали културни общества и още много какъ и какъ, все по подобие на тия два въпроса.

Следъ това ни подема в. „Цара луй Мирча“ отъ Силистра, който нѣкъ като нѣма какъ и за какво да се залови, недостойно споменава двацѣ пѣти „Добруджански гласъ“ и редакторитъ въ статията си, като че ли полемиката на два вестника се състои въ това.

Ние нѣма да се отдадемъ на полемика съ колежитъ отъ „Добруджа жуна“ и „Цара луй Мирча“, а ще имъ кажемъ само: спрете, не газетарствуйте, а бждете почтени и за уважение журналисти!

Разбираме се нали?!
"Ам. Цвѣтковъ"

смирено промѣлви:
— Нѣма що. Ще рева...
Селскитъ площадъ бѣпустъ. Само ранобуднитъ жени бързаха за кладенеца. Бай Коста се изправи и тжжно-милно заогледа нѣколцината приятели, които го придружаваха. И зарева...
Въ това време се зададе буля Костовица съ пълна менци. Тя се спрѣ, прекръсти се и заплака:
— Каква е тая магария отъ тебе, бре Коста!..
— Ам, че и тя ходи по хората — запелтечи бай Коста и се отправи къмъ дома си. Доволиятъ, подигравателенъ смѣхъ на другитъ той не чу.
Низко прелитаха дивѣ патици. Бай Коста дигна глава и дълго ги проследи. Сжщото необяснимо чувство заклокочи въ гърдитъ му, но като върна разплаканото лице на жена си, безъ да продума влезе въ кжѣти...
Я. Калиакренски

Какво пишатъ за насъ

„Цара луй Мирча“, който излиза въ Силистра, подъ директорството на единъ българинъ — Димитриу (Димитровъ) не пропуска брой да не ни клеми, да не ни напада. Ако въпросниятъ писачъ, който се подписва съ името Манга, имаше да се разправя лично съ насъ, съ нашия вестникъ, ние бихме замълчали. Но той напада цѣлото българско малцинство, цѣлото българско племе, навѣрно като прави изключение за своя директоръ, г. Димитровъ, който, както казахме, е българинъ отъ главата до петитъ.

Писачитъ отъ разнитъ мѣстни газетки — имащи се за голѣми патриоти — едно не искатъ да разбератъ, а именно: че да обвинишъ единъ българинъ не значи да опетнишъ цѣлия български родъ и едно цѣло малцинство, тѣй лоялно и преданно къмъ законитъ и реда въ страната, въ която живѣе.

Въпросниятъ Манга иска да даде и нѣщо политическо на своитъ писания. Въ София, българскитъ мръ председателъ билъ правилъ „любовни излияния“ къмъ Румѣния, а тукъ българитъ се качили на главитъ имъ...

Много блудкаво и несериозно. Глупаво и манговско!

Продава се

добре разработенъ колониаленъ дюкянъ (стоката) находящъ на ул. „Кароль“, (срещу кръчмата на Митю Дрогоевъ).

Справка и споразумение
Ст. Баръмовъ

Кжщата
Цонко Пенковъ
„Елиаде Радулеску“ 1, продадена на публиченъ търгъ, купена отъ Радка Георги Шивачева, се продава 500.000 лей.

Търся да купя
въ града праздно място или удобна кжща за живѣне.
Справка
САВА ТОНЕВЪ
„Паз. де Ноанте“
Базарджикъ

Единъ хубавъ споменъ

Горещата изповѣдь на нѣвгашенъ съгражданинъ

Предаваме по-долу частъ отъ едно частно писмо на бившъ нашъ съгражданинъ, живущъ понастоящемъ въ България, до единъ старъ и почтенъ народенъ учителъ отъ града ни.

Искрената изповѣдь, направена безъ стѣнката на за-подозрението, че ще приеме гласностъ, е най-горещата възхвала на хубавитъ стари традиции, които въкове на черна орисия за българското племе сж биле можщата желязна броня, която е предпазила потомцитъ на Испериha отъ загиване.

Нека топлитъ думи на далечния ни нѣвгашенъ съгражданинъ сгреятъ срдцата на всички братя и още повече ги приобщатъ съ това, което никога не остарява и никога не губи хубостта си!

Пиша ти срещу сурваки. Преди малко купихъ сурвакница, часътъ 6 и нѣщо. Райна пече долу милината, свинскитъ крака въртъ на машината. Дора, около майка си помага. Следъ малко ще „кадимъ“. Мене сж ме обзели спомени отъ далечното минало, чакъ отъ детинствас. Искамъ да поговоря съ нѣкого, ама който е живѣлъ приблизително като мене, за да ми разбере мжката и настроението. И когато въображението ми се насочи нататкъ, къмъ земята, дето съмъ расѣлъ и произхождатъ тѣзи спомени, ти излизашъ напреде ми. Та това ми писмо не е за нѣкои смѣтки, новини или важни въпроси и събития. То е единъ разговоръ за миналото, за изгубеното минало, което за никого не се е върнало, та и за насъ не ще направи изключение. Не знаемъ какъ ще го изречемъ, дали глупости или друго, но мене въ този часъ това ме вълнува и това пиша.

Принасямъ се хе-е-е въ онова време, когато баща, майка бѣха живи, когато братя, сестри бѣхме заедно и азъ дете. Каква мистика обхващаше тази вечеръ цѣлата кжша! Слагатъ голѣма софра — една и две. На тѣхъ мълчаливо се пренасятъ: милина, пача, жито варено, бѣклица съ вино и пр. Всички прави обикалятъ софрата, ще „кадимъ“. Дѣдо Вълчо съ ржжена приказка. Обзетъ отъ дълбоко религиозно чувство, лицето му приело вилъ на светецъ, устата му шепне молитва. Той священно-

действуваше. Ние всички благоговейно се кръстимъ. Този старецъ съ проста, чиста и права душа, винаги се изпречва напреде ми при такива случаи. Сурвакницата ми съ бѣли топки и съ колелца извити отъ клонкитъ й е готова, изправена въ юшето. Тоягата дълга най-малко два метра, приготвена още презъ есенъта и мушната въ сапѣлка на скришно мѣсто. Азъ облеченъ въ дебела антерия, поясъ, абичка или салтамарка, съ новъ, голѣмъ, коженъ калпакъ, нови царвули и бѣли навои и съ кеесийка за пари, окачена съ конецъ на врата, подсмѣтамъ въ нѣкое нѣше, защото не ме пушатъ да спа у Наумови или Недѣлковѣ, отдето ще тръгнемъ срѣдъ нощъ да сурвакаме. Най-после получавамъ разрешение. Цѣла нощъ скитане, мяукане. Сутринъта, премалялъ за стѣнъ, връщамъ се въ кжѣти и умирамъ до комбето.

Какъ обичамъ да си спомнямъ тия прости и чисти обичаи, изразяващи битѣтъ на нашия народъ, патриархаленъ, непристоренъ!

Обичамъ народнитъ обичаи, не ми вмѣнявай за грѣхъ и не казвай — съ това ли намѣри да изпълнишъ писмото си.

Всичко това е мжка, защото за насъ то е минало, изгубено безвъзвратно, но още по-голѣма мжка е, че е изгубено мѣстото, дето е ставало и хората, които сж го вършили!

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ
адвокатъ
На Шадърфанския площадъ срещу гарана, въ уличката за префектурата, подъ кабинета на д-ръ Ханджиевъ — Базарджикъ

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ
Вжтрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на денъ —
Ул. „Принципеса Ильяна“ 1 [Шадърфанския площадъ] — Базарджикъ

БЪЛГАРСКИ ЧАЙ ВЪ БЕРЛИНЪ

(Специална кореспонденция от в. „Доб. гласъ“.)

Берлинъ, януарий 1937 г.

Както всяка година, така и въ началото на настоящата година, именитият български художник г. и г-жа проф. Михайлови дадоха традиционен новогодишен приемъ, на крото присъствуват елита на Берлинското общество.

Презъ настоящата година приемът на г. Михайловъ, въпреки под знака на пакта за вечно приятелство, бѣ особено интересен и многолюденъ.

Тука бѣха представени почти всички балкански дипломати, а така също и българската легация, начело на управляющия д-ръ Златаровъ, военният аташе г. подполковникъ Сираковъ съ господарката си и пр., които водеха оживени разговори върху последните събития. Дипломатитъ на другитъ държави, проявяваха по-голям интерес къмъ подробноститъ на новия пакт, споредъ които и останалитъ съседи на България могат да се присъединятъ къмъ него, а споредъ други, това било изключено. Въ тия коментари на най-новия дипломатически лагеръ на България не липсваше и голяма доза отъ хуморъ, защото нѣкои балкански дипломати „зая-ха“ даже и тайнитъ клауз. на новия пакт, които дори сж неизвестни на г. Кюсеиановъ и на г. Стоядиновичъ. Пълномощният м-ръ на Амер. Съед. Шати г. Дотъ шеговито доба-

ви, че както сж тръгнали работитъ, скоро ще говоримъ даже за „Съединенитъ щати на Балканитъ“.

Въ тия интересни и забавни разговори, гоститъ на г. проф. Михайловъ, черпятъ вдъхновение и отъ неговитъ художествени творения, които тѣ сж наслада съзерцаватъ и отъ позитивното изкуство на когото тѣ идватъ до полезни оптимистични заключения и върху проблемитъ на мира.

Между по-първитъ гости личеа и видни представители на германското външно министерство, като мин. съветникъ д-ръ Бусе, фонъ Райхертъ, д-ръ Грегоръ съ господарката си и пр. Нѣмско-българското дружество също бѣ представено посредствомъ управителното си тѣло, генералъ фонъ Масовъ, д-ръ Лепциусъ, Киоте и др. Къмъ края на приема гоститъ бѣха изненадани отъ отличното изпълнение на познати музикални творения отъ оперната пѣвица г-жа Орасто, отъ която всички останаха предоволни.

Съ своитъ традиционни приеми, българският майсторъ на боитъ, проф. Михайловъ запознава видни чужденци и общественици не само съ родното ни искусство, но съвременното болшинството отъ тѣхъ спечелва и като приятели на България.

Д-ръ Н. Христовъ

ВЪСТЪ

— Напоследъкъ се извършиха въ Силистра нѣколко обиска. Подъ предлогъ, че се търсятъ книгата на тамошното Българско Културно Общество. Г-нъ прокурора, заедно съ нѣколко полицаи, влизатъ въ дома на депутата г. Ив. Ангеловъ, председател на Обществото, и щателно претърсватъ навредъ. Не е било намѣрено, разбира се, нищо отъ това, което се е очаквало.

Г-нъ Ангеловъ е протестиралъ телеграфически противъ нарушението на депутатската му неприкосновеностъ.

Обискиранъ е и дома на г. В. Калчевъ, касиеръ на Обществото.

Столичнитъ вестници предаватъ съобщението за тия обиски, придружавайки ги съ крайно пристрастни коментари.

Съ охота имъ се говори на тия господа за „идентизма на българитъ“!

— Списъцитъ—формуляри, каквито сж длъжни да подаватъ всички търговски фирми до Индустриалната Инспекция въ Галацъ, се подаватъ и отъ тия, които нѣматъ никакъвъ персоналъ.

Съ други думи казано: всички търговци, занаятчии и еснафи трѣбва да изпратятъ исканитъ формуляри.

— Единъ гаденъ листъ отъ Силистра, подържанъ отъ съмнителни „спомоществувания“ дръзва съ присъщия му цинизъмъ да се „възмущава“, че въ заседанието на тамошния окръженъ сждъ при разглеждане дѣлото противъ 375 български селяни, обвинени въ „комунизъмъ“ билъ допуснатъ кореспондента на в-къ „Добруджански гласъ“.

Ние не се очудваме: глупцитъ и подлецитъ не познаватъ предѣлъ въ своето нахалство.

— Кражбитъ въ града, извършени изъ двороветъ на гражданитъ, отъ день на день се зачестяватъ. Въ едно кжсо време крадцитъ злосторници сж задигнали разни предмети отъ двороветъ на Ив. Д. Смоковъ, Христо Овчаровъ, Тодоръ Дженовъ и др. По начина на обиритъ става ясно, че въ града ни върлува една добре организирана апашка банда.

— Новосъздаденитъ въ Нова Добруджа сждилища съ сждебни заседатели ще започнатъ работата си.

Първото дѣло предъ тѣхъ ще се разгледа въ Силистра на 10 мартъ т. г. Грамадното болшинство отъ заседателитъ, които бѣха назначени, сж колонисти и учители...

— Отъ два дни имаме голяма поледица. Вчера въ болницата били пренесени двама души въ несвѣсть, паднали на улицата.

— Отъ вчера пжтнитъ съобщения съ провинция, макаръ и трудно, сж напълно установени. Влакътъ отъ Букурещъ пристига безъ закъснение.

Пжтътъ за Варна е очистенъ.

— Вчера пребивава въ града ни българския писател, г. Людмилъ Стояновъ. Той идѣше отъ странство на пжтъ за България.

Загубенъ е

на 17 т. м. волъ отъ землището на Чаирлъ-гьолъ, бѣлъ, елѣръ, съ обикновени правилни роги.

Който знае нѣщо, да съобщи на ИВАНЪ ЖЕЛЕВЪ Чаирлъ-гьолъ. Шеполучи добро възнаграждение.

ПРОДАВАТЪ СЕ

2 кжици, находящи се на ул. „Букурещъ“ № 33 — Базарджикъ, съ 650 кв. м. дворно мѣсто.

Справка редакцията

За проданъ

една кжща, състояща се отъ 11 стаи, тухлена постройка съ камененъ покълъ, съ обща Магазинъ, шепронъ и лѣтна хня дъсчена постройка и 9 кв. м. мѣсто.

Справка редакцията

Аптека „СКОПЕЦЪ“ — РУСИ МАРИНОВЪ

се премества въ собственото си здаи сжщата улица — „Режеле Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

СЪОБЩЕНИЕ

при вестникарската агенция „СТРЕЛА“

въ Базарджикъ ул. „Р. Кароль“ № 56 [до кино „Модернъ“] се намиратъ за проданъ

Български прочитни книги

■ за възрастни, за юноши и деца ■

Книгитъ се продаватъ съ крайно намалени цени. Приематъ се и поржчки.

Продаватъ се и отъ вестникопродавачитъ на софийскитъ в-ци, а въ Балчикъ при Н. Добрица и Каварна Ив. Даскаловъ.

НОВЪ ДЕПОЗИТЪ — ДЖАМОВЕ

ОБИКНОВЕНИ, ЦВѢТНИ, ОРНАМЕНТНИ И МАТОВЕ. Стъкла за витрини и бюра.

ОГЛЕДАЛА СЕМПЛИ И КРИСТАЛНИ.

РАМКИ отъ последниятъ моделъ „METEOR“ на прочутата фабрика

ИЗЛИВАНЕ НА ВСИЧКИ ВИДОВЕ ОГЛЕДАЛА

Посетете за увѣрение новия депозитъ

УЛ. „РЕМУСЪ“ № 6

[до плетачното ателие на Андрей Консуловъ]

Медицинския кабинетъ на

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

се помѣщава на ул. „Режеле Кароль“ № 16 въ центъра на града, срѣщу аптека „Лагара“ и е снабденъ съ рѣонтеновъ апаратъ, диатермия, инфрачервени лжчи

— ПРИЕМА БОЛНИ ЦѢЛЪ ДЕНЬ —

Чети „Добруд. гласъ“

Предпочитайте Неврадолъ д-ръ Бончевъ (Nevradol D-r Bonchev)

(одобренъ отъ Министерството на народното здраве) като най-добро срѣдство противъ невралгия—главоболие и жбоболъ, остеомиелитъ, грипа, ревматизъмъ, ишиасъ

За проданъ, въ оригинални кутийки, въ всички аптеки и дрогерии.

Представителъ за Румъния: Н. КОСТОВЪ, аптекаръ, Базарджикъ (Дрогерия „Централъ“)

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Янчевъ

Продатка „IZVOR“ — Базарджикъ